

مدرسه‌ای که می‌سازیم

مینا صدرا در گفت‌وگو با سمانه کوچک‌زاده مدیر دبستان دخترانه دوره اول ناحیه ۱

دانش آموز را از آسیب‌های ناشی از این چالش مصون نگه دارد و نگذارد این دانش‌آموزان با غم و اضطراب روزهای مدرسه را سپری کنند.

برای ایجاد فضای امن روانی در مدرسه چه کارهایی انجام داده‌اید؟

ایجاد ارتباط مؤثر و دوستانه بین همکاران، تنظیم و توجیه کامل رهیافت و هدف‌ها و مأموریت مجتمع از جمله حذف رقابت‌های فردی و حذف جایزه تکی و جشن تولدهای فردی از حساسیت‌های روانی مدرسه کاسته است و چشم و هم‌چشمی مادی و کاذب بین والدین و همچنین بین دانش‌آموزان کم شده و محیط امن روانی برای نوآموزان کودکان و دانش‌آموزان دوره اول ابتدایی فراهم شده است.

اگر تجربه‌ای از تغییر مثبت در دانش‌آموزان داشته‌اید که ناشی از فضای امن و حمایتگر باشد، بفرمایید.

با اجرای تشویق‌های گروهی و کلاسی انگیزه خوبی برای دانش‌آموزان ایجاد شده است. آن‌ها می‌کوشند با کسب امتیازات لازم همه با هم در طرح تشویقی شرکت کنند و برای پیشرفت دیگر دانش‌آموزان هم تلاش می‌کنند؛ چون می‌دانند اگر همه با هم خوش بگذرانند، خیلی خاطره‌انگیزتر است.

جایگزینی جشن تولد فصلی به جای جشن تولد فردی، هم جنبه آموزشی و شناختی داشته و هم به حال خوب و حال‌وهوای خوب مدرسه کمک کرده است.

باتشکر از شما و به امید اینکه کودکان در فضایی امن لذت‌یادگیری را بچشند

پیش‌دستانی، قبل از شروع سال تحصیلی، این ارتباط با شرکت در اردوی تور مدرسه‌گردی و بازدید از فضای مدرسه شکل و اعتمادسازی اولیه صورت می‌گیرد. با شروع سال تحصیلی به والدینی که نگران حال فرزند یا احبانا نگران سرویس‌دهی فرزند خود هستند، اجازه می‌دهیم روزهای اول سال تحصیلی را در مدرسه حضور داشته باشند و با جلب اعتماد ایشان، از نگرانی آن‌ها بکاهند. حتماً این حال خوب به فرزندشان هم منتقل می‌شود. مربی کلاس هم با طراحی بازی برای دوست‌یابی و دل‌بستگی نوآموزان به کلاس تلاش می‌کند.

برگزاری ساعت ارتباط هفتگی والدین با مدرسه و تشکیل کارگاه مادر و کودک و کارگاه بازی پدر ختری، نوبت‌دهی برای مشاوره و ارتباط ویژه، حضور داوطلبانه مادر در کلاس فرزند برای سالی دو نوبت موجب اعتمادسازی و مشارکت هرچه بیشتر والدین و همسوس شدن والدین با مدرسه شده است.

برگزاری انجمن اولیا و مربیان به صورت منظم با شفاف‌سازی برنامه‌ها و توجیه هدف‌های مدرسه و همفکری با اعضای انجمن در امور گوناگون مدرسه موجب خیر و برکت زیادی برای مدرسه ما بوده است.

چالش‌های اصلی شما در ایجاد محیط امن چیست؟

در امر مهم تعلیم و تربیت، دو اصل بسیار مهم وجود دارد یکی توجه به تفاوت‌های فردی و علاقه و توانمندی هر دانش‌آموز و دیگری پرداختن به تربیت و رشد همه‌جانبه آن‌ها است. باید دقت کرد که توجه به یکی موجب غافل‌شدن از دیگری نشود. مورد دیگر اینکه تفاوت‌های فردی بین معلم‌ها نیز دیده می‌شود. به طور مثال برخی بیشترین تمرکز خود را بر آموزش و کلاس خود دارند و کمتر ارتباط لازم را با خانواده برقرار می‌کنند. در نتیجه خانواده‌ها با نگرانی‌های مکرر به مدرسه مراجعه می‌کنند.

چالش دیگر، مسئله دوست‌یابی دانش‌آموزان و طرد شدن برخی از آن‌ها از سوی گروه دوستان است. اینجا معلم باید آگاهانه عمل کند که تا حدود زیادی

باتوجه به موضوع این شماره خانم صدرا رابط نشریه مدرسه ما به سراغ مدیر مدرسه‌شان رفته و پرسش‌هایی را مطرح کرده است. خلاصه این گفت‌وگورامی خوانید:

گاه اضطراب جدایی برای کودکانی که برای اولین بار است از فضای امن و آشنای خانه دور می‌شوند به مسئله در مدرسه منجر می‌شود. بنابراین مهم است که مدرسه برای به حداقل رساندن این مسئله چه راهکاری دارد. نظر شما چیست؟

دنیاى کودکان پیچیده است. ما باید بسیار تلاش کنیم تا حال کودکان را در شرایط متفاوت کشف کنیم. علاوه بر اینکه کودک اضطراب جدایی دارد، والدین کودک هم همین حس نگرانی را دارند. اگر آن‌ها احساس خود را مدیریت نکنند، این اضطراب را به کودک خود انتقال خواهند داد و مشکل دوچندان خواهد شد؛ لذا ما برای به حداقل رساندن این مسئله باید اعتماد والدین را به مدرسه جلب کنیم. همچنین شرایط اعتمادسازی و دوست‌یابی را برای نوآموزان فراهم سازیم.

شما در مدرسه برای حل این مسئله چه راهکاری دارید؟

زمان پیش‌ثبت‌نام به والدین و نوآموزان نوبت مصاحبه و معارفه و همچنین فرصتی برای ارائه رهیافت مدرسه را به آن‌ها می‌دهیم که هم‌زمان تیم طراحی بازی‌های کودکانه با تشکیل گروه هم‌بازی با تعدادی گروه همسال با معرفی خودشان اضطراب کم می‌شود؛ چون با این دوست‌یابی کوتاه هم حال کودک خوب می‌شود.

همکاری خانه و مدرسه

می‌تواند به فضای امن

مدرسه کمک کند. شما

چطور این ارتباط را

برقرار می‌کنید؟

برای والدین

